

Република Србија

**КОМИСИЈА ЗА КОНТРОЛУ
ДРЖАВНЕ ПОМОЋИ**

Број: 401-00-00130/2016-01

Београд, 29. децембра 2016. године

На основу члана 9. тач. 2) и 3) и члана 13. став 2. Закона о контроли државне помоћи („Службени гласник РС“, број 51/09) и члана 192. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10) и члана 69. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), у поступку накнадне контроле дозвољености државне помоћи, покренутог на основу пресуде Управног суда – Одељења у Новом Саду број: III-27 У 2167/13 од 19. јула 2016. године којим се предмет враћа првостепеном органу на поновно одлучивање,

Комисија за контролу државне помоћи, у саставу: Андријана Ђурчић, председник Комисије, Митар Дробњаковић, заменик председника Комисије, Славка Королија, Драган Ђурђевић и Еди Мајсторовић, чланови комисије, на 78. седници, одржаној 29. децембра 2016. године, доноси

РЕШЕЊЕ

1. Пријава у вези са накнадом која је додељена Јавном предузећу Градски Информативни Центар „Аполо“, из Новог Сада, за суфинансирање обављања делатности информисања у 2010. години, не односи се на државну помоћ.

2. Ово решење објавити на интернет презентацији Комисије за контролу државне помоћи.

Образложење

„Канал 9“ д.о.о. за маркетинг, радио и ТВ, са седиштем у Новом Саду, Димитрија Бугарског бр.12а (у даљем тексту: „Канал 9“) доставио је Комисији за контролу државне помоћи (у даљем тексту: Комисија) Захтев за покретање поступка накнадне контроле државне помоћи број: 140-27-401-00-767/10 од 12. маја 2010. године (у даљем тексту: Захтев), коју је, током 2010. године, Јавном предузећу Градски Информативни Центар „Аполо“, из Новог Сада (у даљем тексту: „Аполо“) доделио Град Нови Сад.

Комисија је Закључком Број: 16/2010-26 од 29. јуна 2010. године одбацила Захтев „Канала 9“ због ненадлежности.

„Канал 9“ је дана 16. јула 2010. године поднео тужбу Управном суду и оспорио законитост Закључка Комисије број: 16/2010-26 од 29. јуна 2010. године из свих законских разлога.

Управни суд -Одељење у Новом Саду донео је Пресуду број: III-3 У-24705/10 од 30. новембра 2012. године којом је уважио тужбу, поништио Закључак Комисије број: 16/2010-26 од 29. јуна 2010. године и предмет вратио Комисији на поновно одлучивање.

Управни суд је наложио Комисији да отклони наведене повреде правила управног поступка и грешке на које је указао суд и да донесе нову, на закону засновану одлуку.

Комисија је у поновном поступку, након разматрања целокупне документације, Решењем број: 16/1/2010-26 од 31. јануара 2013. године утврдила да се на накнаду коју је Град Нови Сад доделио „Аполу“, за суфинансирање обављања делатности информисања у 2010. години, не примењују правила за доделу државне помоћи.

„Канал 9“ је дана 13. фебруара 2013. године поднео тужбу Управном суду против Решења Комисије број: 16/1/2010-26 од 31. јануара 2013. године ради поништења овог решења и враћања предмета на поновно одлучивање и доношења нове, на закону засноване, одлуке.

Управни суд – Одељење у Новом Саду је, у решавањупо тужби тужиоца „Канала 9“, донео Пресуду број: III-27 У 2167/13 од 19. јула 2016. године (у даљем тексту: Пресуда), којом се тужба уважава, поништава Решење Комисије број: 16/1/2010-26 од 31. јануара 2013. године и предмет враћа туженом органу на поновно одлучивање.

Наиме, Управни суд је, испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 41. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), након оцена навода тужбе, одговора на тужбу и списка ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

У Образложењу Пресуде, између осталог је наведено да је, имајући у виду одредбе чл. 13, 16. и 17. Закона о контроли државне помоћи („Службени гласник РС“, број 51/09 – у даљем тексту: Закон), по оцени Управног суда „тужени орган био у обавези да поступајући по захтеву тужиоца за покретање поступка накнадне контроле државне помоћи број: 140-27-401-00-767/10 од 12. маја 2010. године, након што оцени правни интерес подносиоца захтева у смислу цитиране одредбе члана 17. став 1. Закона, по провери навода из захтева, донесе решење у смислу цитиране одредбе члана 13. Закона, што значи да диспозитив решења може да гласи само онако како је то прописано одредбом члана 13. Закона“, те да је „диспозитив оспореног решења, којим је само констатовано да се на накнаду додељену ЈП Градски информативни центар „Аполо“ из Новог Сада не примењују правила за доделу државне помоћи, није сагласан са наведеним законским одредбама Закона, па је тужени орган доносио оспорено решење, по оцени суда, повредио закон на штету тужиоца“.

У поступању по Пресуди Управног суда, Комисија је, на 78. седници, одржаној дана 29. децембра 2016. године, у поновном поступку накнадне контроле, разматрала сву расположиву документацију, у вези са накнадом коју је Град Нови Сад доделио „Аполу“, за суфинансирање обављања делатности информисања током 2010. године.

Комисија је утврдила да, приликом доношења Решења број: 16/1/2010-26 од 31. јануара 2013. године, није поступила у складу са правилима поступка, тј. да диспозитив овог решења није сагласан са законском одредбом члана 13. става 2. Закона, на основу које је ово решење и донето.

Узимајући у обзир наведено, Комисија доноси ново Решење број: 401-00-00130/1/2016-01 од 29. децембра 2016. године, којим се, у складу са чланом 13. став 2. Закона, утврђује да се пријава „Канала 9“, у вези са накнадом која је додељена „Аполу“, за суфинансирање обављања делатности информисања у 2010. години, не односи на државну помоћ.

Наиме, приликом анализе Захтева „Канала 9“ у вези са накнадом која је додељена „Аполу“, у 2010. години, Комисија је узела у обзир одредбе члана 39. став 1. Прелазног споразума о трговини и трговинским питањима између Европске заједнице, са једне стране, и Републике Србије, са друге стране („Службени гласник РС - Међународни

уговори“, број 83/08 - у даљем тексту: Прелазни споразум), који прописује да ће Република Србија на јавна предузећа и предузећа којима су додељена посебна права, применити начела која су утврђена у Уговору о Европској заједници, истеком рока од три године након ступања на снагу Прелазног споразума.

С обзиром на то да је Република Србија почела да примењује Прелазни споразум од 1. јануара 2009. године, то значи да је била дужна да посебна правила Европске уније о државној помоћи јавним предузећима преузме до 1. јануара 2012. године. Правила по којима је могуће доделити државну помоћ јавним предузећима и предузећима којима су додељена посебна права, односно привредним субјектима који пружају услуге од општег економског интереса, уведена су у правни систем Републике Србије тек ступањем на снагу Уредбе о изменама и допунама Уредбе о правилима за доделу државне помоћи („Службени гласник РС“, број 100/11), односно 1. јануара 2012. године. Сасвим јасно произлази да у нашем правном систему током 2010. године нису постојали прописи о контроли дозвољености државне помоћи која се додељује јавним предузећима. Отуда не постоји пропис који би могао да послужи као мерило за процену дозвољености доделе накнаде коју је „Аполо“ користио током 2010. године.

Дакле, примењујући обавезе које је преузела Прелазним споразумом, Република Србија је донела Закон који је ступио на снагу 22. јула 2009. године, али је почео да се примењује од 1. јануара 2010. године (члан 26. Закона). Међутим, пуна примена Закона почела је 20. марта 2010. године, када су на снагу ступила припадајућа подзаконска акта тј. Уредба о правилима за доделу државне помоћи („Службени гласник РС“, број 13/10) и Уредба о начину и поступку пријављивања државне помоћи („Службени гласник РС“, број 13/10).

Према томе, одредбе Закона нису непосредно примењиве, с обзиром на то да овај закон сам по себи није успоставио систем контроле државне помоћи у Републици Србији. Систем контроле државне помоћи почео је да се успоставља тек кад су на снагу ступиле Уредба о правилима за доделу државне помоћи и Уредба о начину и поступку пријављивања државне помоћи и када је образована Комисија. То значи да су Закон и ове две уредбе у својеврсном јединству, да тек заједно узети и спојени чине систем контроле државне помоћи у Републици Србији. Све што се везује за државну помоћ мора да прође кроз оптику и Закона и ових уредаба, јер тек сви заједно узети дају или одузимају законитост конкретно додељеној државној помоћи. Ни природа ове две уредбе није иста. Док Уредба о начину и поступку пријављивања државне помоћи садржи претежно техничка правила којим се уређује поступак пријављивања државне помоћи, Уредба о правилима за доделу државне помоћи садржи конститутивна, суштинска правила о категоријама државне помоћи, разврставању категорија државне помоћи и условима под којима може да се додели свака категорија, односно врста државне помоћи. Уредба о правилима за доделу државне помоћи састоји се од аката Европске уније из области државне помоћи, који су преузети у правни поредак Републике Србије и који, као и ова уредба, укратко речено, уређују која својства различите категорије и врсте државне помоћи морају имати да би биле дозвољене, односно да њиховом доделом не би дошло до нарушавања конкуренције на тржишту, или опасности да дође до нарушавања конкуренције на тржишту. Уредба о правилима за доделу државне помоћи је тај правни акт којим Република Србија преузима „инструменате тумачења које су усвојиле институције Заједнице“ (члан 38. став 2. Прелазног споразума).

Комисија процењује да ли је нека државна помоћ дозвољена или није, на основу члана 1. Уредбе о правилима за доделу државне помоћи, који гласи: „Овом уредбом ближе се уређују правила за доделу државне помоћи, односно за оцену дозвољености пријављене, односно додељене државне помоћи, и правни поредак Републике Србије усклађује са садржином инструмената тумачења које су у вези са државном помоћи усвојиле институције Европске заједнице.“

Када је реч о државној помоћи јавним предузећима, Комисија је поштовала одредбу члана 39. Прелазног споразума и правила Европске уније под којима јавним предузећима може да се додели државна помоћ. Ова правила су почела да важе 1. јануара 2012. године, када је на снагу ступила Уредба о изменама и допунама Уредбе о правилима за доделу државне помоћи („Службени гласник РС“, број 100/11). Одредбе о условима под којима јавним предузећима може да се додели државна помоћ садржане су у члану 97а – 97г Уредбе о правилима за доделу државне помоћи, којим се уређује државна помоћ за пружање услуга од општег интереса.

С тим у вези, у односу на помоћ коју држава пружа јавним предузећима, са становишта прописа о државној помоћи садржаних у Закону и Уредби о правилима за доделу државне помоћи уочавају се два временска периода. Први, период до ступања на снагу Уредбе о изменама и допунама Уредбе о правилима за доделу државне помоћи („Службени гласник РС“, број 100/11), тј. до 1. јануара 2012. године и други, период од ступања на снагу Уредбе о изменама и допунама Уредбе о правилима за доделу државне помоћи („Службени гласник РС“, број 100/11), тј. од 1. јануара 2012. године. У првом периоду, до 1. јануара 2012. године, државна помоћ јавним предузећима није била уређена у правном систему Републике Србије, па нису ни постојали прописи на основу којих би се ценило да ли је она у конкретном случају дозвољена или није, нити је помоћ јавним предузећима до тада сматрана државном помоћи, у смислу Закона и Уредбе о правилима за доделу државне помоћи.

Узимајући у обзир да током 2010. године нису ни постојали прописи на основу којих би се ценило да ли је државна помоћ додељена „Аполу“ дозвољена или није, нити се помоћ јавним предузећима до тада сматрала државном помоћи, Комисија је донела решење као у диспозитиву.

Упутство о правном средству: Ово решење је коначно у управном поступку и против њега се може покренути управни спор у року од 30 дана од дана достављања.

Достављено:

- Управном суду
- „Каналу 9“ д.о.о.за маркетинг, радио и ТВ, Нови Сад, Димитрија Бугарског бр. 12а
- Архиви